

Η εφημερίδα της ΣΤ1' τάξης

Κρατάτε στα χέρια σας το 3^ο τεύχος της εφημερίδας μας που είναι αφιερωμένο στην γιορτή της 25^{ης} Μαρτίου και τα 200 χρόνια από την Ελληνική Επανάσταση.

Το σχολείο μας
6^ο Δ.Σ.
Αλεξανδρούπολης
Ημερομηνία εφημερίδας
10/04/ 2021, τεύχος 3

Η τελευταία σελίδα από το Ημερολόγιο της Σουλιώτισσας Χριστίνας Μπότσαρη

12 Δεκεμβρίου 1803.

Ξημερώνει 12 Δεκεμβρίου, τα πράγματα δεν είναι καλά, δεν αντέχουμε άλλο να είμαστε σκλάβες των Τούρκων. Θέλουμε ελευθερία. Μακάρι να μπορούσαμε να γυρίσουμε τον χρόνο πίσω και να ζήσουμε ξανά εκείνες τις ωραίες στιγμές στην ελεύθερη πατρίδα μας, την χαρά μας και την περηφάνια μας που ζούσαμε σε ένα τόσο όμορφο περιβάλλον, σε έναν τόσο όμορφο τόπο. Ήρθε όμως η μέρα όλα αυτά να τελειώσουν.

Οι Τούρκοι βέβαια είχαν προσπαθήσει πολλές φορές να κατακτήσουν το Σούλι, όμως δεν τα κατάφερναν, γιατί εμείς αντιστεκόμασταν γενναία. Όμως όλες αυτές οι μάχες άρχισαν να γίνονται σφοδρότερες, αιτία αυτών στάθηκε ο ρωσοτουρκικός πόλεμος που μαθαίνοντας ο Αλη πασάς τα γεγονότα αυτά, οργάνωσε την πρώτη εκστρατεία εναντίον μας.

Μετά από δύο εκστρατείες ο Αλη πασάς, σήμερα, 12 Δεκεμβρίου αυτού του χρόνου, συνθηκολόγησε μαζί μας και υποσχέθηκε να μας αφήσει ελεύθερους με όλη την κινητή ιδιοκτησία μας, ακόμα και τα όπλα μας, φτάνει να εγκαταλείψουμε μαζί με τις οικογένειες μας, τα ευλογημένα μας πατρώα χώματα. Εγώ όμως ποτέ δεν πίστεψα ότι μπορεί να μας άφηνε ελεύθερους, αλλά ακόμη και να γινόταν αυτό, δεν υπήρχε πιθανότητα να αφήνα την πατρίδα μου, τον τόπο στον οποίο γεννήθηκα, μεγάλωσα και έκανα οικογένεια.

Τέσσερις μέρες μετά, στις 16 Δεκεμβρίου, θα χωριστούμε σε τρεις φάλαγγες και θα αναχωρήσουμε για τις ακτές της Ηπείρου. Έτσι θα λήξει και η 3η εκστρατεία, η οποία και κατέστη τελικά νικηφόρα για τον Αλη πασά.

Εγώ θα πάω με την δεύτερη φάλαγγα. Αν χτυπηθούμε όμως στο Ζάλογγο, θα πολεμήσουμε έστω και σε απέλπιδα μάχη. Αν φανεί ότι δεν νικάμε, και πολλοί συμπατριώτες σκοτώνονται, έχουμε πάρει απόφαση να θυσιαστούμε για την πατρίδα μας και να μην πέσουμε στα χέρια των Τούρκων. Έτσι θα πάρουμε τα παιδιά μας και θα ανέβουμε στο όρος Ζάλογγο, αφού αποχαιρετήσουμε τη σκλαβωμένη πατρίδα μας, θα πέσουμε με χορό στον γκρεμό, γιατί οι Σουλιώτισσες θα πεθάνουν ελεύθερες, όχι σκλάβες των Τούρκων, ελπίζοντας πώς μία μέρα η πατρίδα θα ελευθερωθεί κι εσείς μην ζήσομε να την δούμε αυτή την λευτεριά.

Επιμέλεια κειμένου: Χατζημιχαήλ Ιωάννα

Συνέντευξη από τον Κάρολο Φαβιέρο...

1)ΕΡ.: Κύριε Φαβιέρο, για μας τους Έλληνες είστε ο ικανότερο και ο πλέον αγαπητός από όλους τους φιλέλληνες αξιωματικούς που αγωνίσθηκαν στο πλευρό μας κατά την Μεγάλη Επανάσταση. Θα ήθελα να μας μιλήσετε για τους λόγους που σας έφεραν στην χώρα μας και την άποψή σας για την επανάσταση και τους Έλληνες?

ΑΠ.: Ήρθα και συμμετείχα ως διοικητής του τακτικού στρατού της Ελλάδας κατά την Ελληνική Επανάσταση του 1821 και δεν έχω μετανιώσει ούτε μία στιγμή, γιατί πιστεύω ότι οι Έλληνες είναι άνθρωποι ευγενείς, καλόκαρδοι, φιλόξενοι, θαρραλέοι αλλά πάνω από όλα πατριώτες και αυτό ήταν το οποίο με ενέπνευσε να έρθω στην Ελλάδα και να τους βοηθήσω, να πάρουν πίσω την ιστορική πατρίδα τους και να μην χαθούν τα ιστορικά μνημεία και η μεγαλοπρεπής ιστορία της Ελλάδος.

2)ΕΡ.: Εμείς οι Έλληνες πιστεύουμε για σας ότι είσατε ένας από τους φιλέλληνες τους οποίους συμμετείχαν και συνεισέφεραν πολύ στην απελευθέρωση της πατρίδας μας. Εσείς πιστεύετε ότι συνεισφέρατε αρκετά στην απελευθέρωση ή θα μπορούσατε να κάνετε και άλλα?

ΑΠ.: Πιστεύω ότι έχω συνεισφέρει καθώς διέσπασα την πολιορκία της Ακρόπολης μεταφέροντας πολεμοφόδια και παρέμεινα πολιορκημένος εκεί μέχρι τις 24 Μαΐου του 1827. Θα μπορούσα να έχω πεθάνει στην μάχη κατά του οθωμανικού ζυγού.

3)ΕΡ.: Ποιες ήταν οι σπουδές σας;

ΑΠ.: Σπούδασα στην Πολυτεχνική Σχολή του Παρισιού.

4) ΕΡ.: Πέστε μας κάτι για την πατρίδα σας.

ΑΠ.: Η Γαλλία η πατρίδα μου μόλις ησύχασε από σειρά πολέμων των Ναπολεόντιων Πολέμων στους οποίους και εγώ συμμετείχα. Εμείς σαν λαός σας αγαπάμε και σας συμπονούμε για αυτό και στείλαμε στρατό για να σας βοηθήσουμε.

5)ΕΡ.: Γιατί αλλάξατε τον τρόπο ενδυμασίας σας;

ΑΠ.: Άλλαξα γιατί έχω προσαρμοσθεί στη ζωή των αγωνιστών τόσο πολύ, ώστε κανείς, όταν με βλέπει, δεν καταλαβαίνει ότι δεν είμαι Έλληνας και διότι είμαι περήφανος που συμμετείχα στην επανάσταση του 1821 και θα ήθελα να σας μοιάζω.

6)ΕΡ.: Ποιον ήρωα γνωρίσατε από κοντά;

ΑΠ.: Γνώρισα τον Καραϊσκάκη, που ήταν πολεμική ιδιοφυία και ένας καλόκαρδος και πατριώτης και άνθρωπος και για αυτό ταυτίστηκα μαζί του.

7) ΕΡ.: Σε ποια μάχη συμμετείχατε;

ΑΠ.: Συμμετείχα στους Ναπολεόντειους Πολέμους και το 1807 διακρίθηκα στην μάχη του Εύλω.

8)ΕΡ.: Ποια η άποψη των συμπατριωτών σας για την Ελληνική Επανάσταση; (συνέχεια στη σελ.2)

8)ΕΡ.: Ποια η άποψη των συμπατριωτών σας για την Ελληνική Επανάσταση;

ΑΠ: Οι συμπατριώτες μου όπως είπα και πιο πάνω σας εκτιμάμε και σας συμπνάμε για αυτήν την απαίσια καταστροφή που πάθατε αλλά και σας θαυμάζουμε διότι αντισταθήκατε, νικήσατε και προχωρήσατε.

Σας ευχαριστώ πολύ και όλοι μας σας είμαστε ευγνώμονες για την προσφορά σας και την θαρραλέα βοήθεια σας την απελευθέρωση μας.

Επιμέλεια κειμένου: Μπαξεβανίδη Αναστασία

Κουβεντιάζοντας με τον Θοδωρή Κολοκοτρώνη...

Κυριάκος: Θοδωράκη Κολοκοτρώνη, βλαστάρι του Μωριά που δεν δέχτηκες ποτέ ζυγό, πως αποφάσισες να ξεκινήσεις την άλωση της Τριπολιτσάς;

Κολοκοτρώνης: Η Τριπολιτσά παιδί μου ήταν το μεγάλο διοικητικό, στρατιωτικό και οικονομικό κέντρο της Οθωμανικής αυτοκρατορίας. Αν την καταλαμβάναμε θα αποδυναμώναμε και τα άλλα κάστρα να της περιοχής. Αλλά και για έναν άλλο λόγο προσωπικό. Κάποτε πήγαινα στην Τριπολιτσά με το γαϊδούρι μου φορτωμένο ξύλα, για τα πουλήσω, όταν το ζώο μου γλίστρησε στις λάσπες στο καλντερίμι και λέρωσε τα ρούχα ενός αγά που περνούσε. Τότε αυτός με άστραψε ένα χαστούκι. Γύρισα πίσω θλιμμένος και χωρίς παράδες γιατί δεν πούλησα τα ξύλα.

Κυριάκος: Τι έγινε με τον αγά; Τον σκότωσες αργότερα;

Κολοκοτρώνης: Όχι αλλά ορκίστηκα να μην μένει Τούρκος στον Μοριά μηδέ στον κόσμο όλο.

Κυριάκος: Και τελικά κατέλαβες την πόλη;

Κολοκοτρώνης: Ναι παιδί μου όμως οι σύντροφοί μου παρόλο που τους συμβούλεψα φέρθηκαν ανάξια στους πολιορκημένους. Σκοτώσαν πολλές γυναίκες από το χαρέμι του πασά και λεηλάτησαν τις περιουσίες τους.

Κυριάκος: Χαρά μου Γέρο που σε αντάμωσα και μιλήσαμε

Επιμέλεια κειμένου: Κυριάκος Κουφόπουλος

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ: ΓΙΑ ΟΛΟ ΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ ΔΙΑΣΤΗΜΑ ΤΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΘΑ ΣΥΝΕΧΙΣΟΥΝ ΝΑ ΓΙΝΟΝΤΑΙ

Θυμίζουμε στους μαθητές του ΣΤ1:

•Να παρακολουθούν στην .e-me, τις αναρτήσεις των συμμαθητών τους και να σχολιάζουν!!!

Για να δουλεύει το μυαλό μας...

Έχω στο νου μου έναν αριθμό ύστερα αφαιρώ το γινόμενο 41 φορές το 8 και βρίσκω 57. Ποιον αριθμό είχα στο μυαλό μου;

Την εβδομάδα που πέρασε...

Αναρτήσαμε τον αγαπημένο μας πίνακα ζωγραφικής στην e-me και σχολιάσαμε την επιλογή μας: Θεόδωρου Βρυζάκη: Ηρωική έξοδος του Μεσολογγίου

Διάλεξα την εικόνα γιατί έχει πολύ ωραίες λεπτομέρειες πολύ ωραία χρώματα και γιατί φαντάζομαι ότι κάπως έτσι έγινε η Έξοδος του Μεσολογγίου. Επίσης μου αρέσει που ο Χριστός και τα αγγελάκια δίνουν την ευλογία τους στους Έλληνες.

Επιμ. Χαρταμπάς Άγγελος

Σκέψεις του του Αλεξάνδρου Υψηλάντη πριν την επανάσταση στην Μολδοβλαχία.

Αλέξανδρος Υψηλάντης 7 Ιουνίου 1821

Αύριο θα είναι μια δύσκολη μέρα, εγώ μαζί με τον Ιερό Λόχο θα δώσουμε μία μάχη στο χωριό Δραγατσάνι. Φοβάμαι λίγο, γιατί ο Λόχος αποτελείται από σπουδαστές οι οποίοι δεν ξέρουν από πόλεμο. Νομίζω ότι το να ξεκινήσουμε την επανάσταση από την Μολδοβλαχία δεν ήταν τυχαίο! Αφού δεν υπάρχει εκεί οθωμανικός στρατός, αλλά πολλοί ηγεμόνες Φαναριώτες ίσως να έχουμε ελπίδες να νικήσουμε! Έχω μαζί μου τους οπλαρχηγούς Γεωργάκη Ολύμπιο και Ιωάννη Φαρμάκη. Επίσης ο τσάρος της Ρωσίας με αγαπά και ίσως να με βοηθήσει και η Φιλική Εταιρία μαζεύει μέλη, οπότε μεγαλώνει ο στρατός. Αν πάλι χάσουμε, που δεν το θέλω, εγώ θα κατευθυνθώ προς την Αυστρία, ελπίζω να είμαι ασφαλής εκεί και να μεταδώσω την ιδέα της επανάστασης σε άλλες χώρες έτσι ώστε να έρθουν φιλέλληνες για βοήθεια. Ο Γεωργάκης Ολύμπιος και άλλοι συμπολεμιστές είπαν πως αν χάσουμε εκείνοι θα αρνηθούν να πιαστούν αιχμάλωτοι και σχεδιάζουν να ανατιναχτούν στην μονή Σέκου. Πάντως είμαι περήφανος, γιατί από της 22 Φεβρουαρίου που πέρασα τον Προύθο οι συμπολεμιστές μου δεν με εγκατέλειψαν. Δεν είμαι σίγουρος γι' αυτό που πάω να κάνω, αλλά αν πρόκειται για την ελευθερία της πατρίδος μου, τότε θα κάνω τα πάντα!

Επιμέλεια κειμένου: Καραβούζη Ειρήνη